

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Supellex eius pro reliquijs abripitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

Rosaria persoluat in gratiam vitæ functi, supra Sacra illa ac preces, quæ non modò in eâ Provinciâ, sed per vniuersi Ordinis domicilia indicuntur. Statim atque Ioannes supremum ediderat spiritum, Ædituus id signi fecit: quo audito, incredibile dictu est, quanti extiterint motus. Accurrerunt quippe in valetudinarium affectu ingenti osculandi manus innocentissimi Adolescentis, eiusque se precibus commendandi: ac pro suâ quisque religione opinioneque, quam de eximiâ eius sanctitate acceperant, singuli aliquid sibi vindicabant earum rerum quibus fuerat vsus. Neque verò tum primùm, sed triduo ante mortem, ablata ex eius cubiculo fuerant imagines, quibus prosternere se inter orandum assueuerat, flagellum quo se solitus verberare, ceteraque supellex pia. Iam autem eius indusia, vestes, calcei, reliquæque res pro reliquijs abripiebantur. Neque id modò agebant Collegij iuniores alumni, sed grauiissimi quoque Patres, ac Sacræ Theologiæ, aliarumque disciplinarum Professores, qui beneficij loco flagitabant, hic Rosarium eius, ille libellum tutelarium Diuorum, quos in menses collegerat: alius partem calceorum, alteriûsve alicuius rei, quam ipse vel tactu vel tractatione vsurpauerat.

Verfabantur eo tempore Scholastici cum
Profes-

Professoribus in Scholâ , cùm Ioanni vita erepta est, auditoque æris signo, pars maxima dolore liquefacta , vbertim lacrymari , tam chari fratris sodalisque iacturâ ; eò magis , quòd felicem illius demigrationis exitum spectare non licuisset : intermissâ verò lectione , in eas se fortunatæ illius animæ laudes effudêre , quas inueterata sanctitatis opinio repentè suggererat. In his vnus P. Iacobus Seccus Lusitanus , creatus deinde Episcopus vt succederet Æthiopico Patriarchæ , qui in eorinere decessit , cùm de suggestu id temporis Theologiam explicaret , audito signo tacitus restitit , oculisque lacrymarum plenis , mœroris sui causam auditoribus indicauit ; ijsque Ioannem laudibus extulit , quas deinde , Româ discessurus in Æthiopiam , hoc illi testimonio tribuit :

Ego Iacobus Seccus Sacerdos professus Societatis I E S V , affirmo familiariter me vsum fuisse Ioanne Berchmanno Flandro-Belgâ , in Collegio Romano eiusdem Societatis , iuvene insigni vitæ innocentia , animi puritate , morumque suauitate. Ob quæ ornamenta sæpius eum appellauit verum seruum filiumque beatissimæ Virginis , quam ardentissimâ charitate amabat ac venerabatur. Non rarò etiam sub vltimos vitæ menses , cùm Sacro meo ministraret , religioni habere cœpi,